

فصلنامه علوم محیطی، دوره هجدهم، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۹

۲۲۶-۲۳۵

ارزیابی عملکرد مانع‌های صوتی آکوستیک موجود در بزرگراه صیاد شیرازی تهران

هادی زاهدی، یوسف رشیدی* و سید حسین هاشمی

گروه فناوری‌های محیط زیست، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۸/۲۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۱/۲۸

زاهدی، ه. ی. رشیدی و س.ح. هاشمی. ۱۳۹۹. ارزیابی عملکرد مانع‌های صوتی آکوستیک موجود در بزرگراه صیاد شیرازی تهران. فصلنامه علوم محیطی. ۱۸(۳): ۲۲۶-۲۳۵.

سابقه و هدف: امروزه آلودگی صوتی به‌عنوان یک مشکل جدی بهداشتی و محیط زیستی شناخته می‌شود. با گسترش پدیده شهرنشینی و مهاجرت و ایجاد شبکه‌های حمل و نقل جاده‌ای، ریلی و هوایی و همچنین توسعه سریع صنایع به مرور زمان مسأله آلودگی صوتی به‌عنوان یک مسأله جدی در نظر گرفته شد که مسئولان برنامه‌ریزی شهری را بر آن داشت تا اقدام به کنترل و دادن راهکار مناسب برای آن نمایند. استفاده از مانع‌های صوتی از جمله روش‌هایی می‌باشد که در کاهش و کنترل در مسیر انتشار صوت کاربرد پیدا می‌کند و در کاهش و کنترل صدای ناشی از ترافیک به دلیل حرکت لاستیک خودروها بر سطح جاده، عبور هوا با سرعت از روی بدنه وسیله نقلیه، ازدحام موتور وسیله‌های نقلیه و برخی ناهنجاری‌های عمدی (مانند بلند کردن صدای اسپیکرهای داخلی، دست کاری آگزوز خودرو و ...) مؤثر واقع می‌شود. هم اکنون ۲۰ بزرگراه شهر تهران آلودگی صوتی دارند که در تعدادی از این بزرگراه‌ها نصب دیوار صوتی صورت گرفته است. بزرگراه صیاد شیرازی نیز به ۳ دیوار صوتی تجهیز شده است. هدف از اجرای این پژوهش، بررسی عملکرد دیوار صوتی واقع در بزرگراه صیاد شیرازی است.

مواد و روش‌ها: در این تحقیق ۳ مقطعی که دیوار صوتی در بزرگراه صیاد شیرازی تهران نصب شده بود با استفاده از دستگاه صداسنج مدل B&k 2236 و بنابر استاندارد سازمان محیط زیست آمریکا به لحاظ تراز صوت (در ارتفاع ۱/۵ متری از زمین) در موقعیت‌های مختلف نسبت به دیوار صوتی مورد ارزیابی قرار گرفتند. اندازه‌گیری تراز صوت در فاصله ۵ متری و ۲۰ متری پشت دیوار نیز صورت گرفت و سپس دو فاکتور کاهش تراز صوت و میزان افت صدا در این مقاطع مورد ارزیابی قرار گرفت. در ضمن با اندازه‌گیری تراز معادل صوت در منازل (دارای نماکاری سنگی و واجد شیشه دوجداره) و در اتاق نشیمن طبقه‌های مختلف به مقایسه تراز معادل صوت با استاندارد صوت در منازل که توسط آژانس حفاظت محیط زیست (آمریکا) تدوین شده، پرداخته شد.

نتایج و بحث: میزان تراز معادل صوت در داخل بزرگراه بین ۷۰ الی ۸۰ دسی‌بل متغیر بوده و در فاصله نزدیک (۵ متری) از پشت دیوار کاهش در حدود ۱۵ دسی‌بل صوت مشاهده شد، در فاصله ۲۰ متری نیز شاهد کاهش حدود ۱۲ دسی‌بل تراز صوتی وجود دارد. هرچند

* Corresponding Author: Email Address. y_rashidi@sbu.ac.ir
<http://doi.org.10.29252/envs.18.3.226>

که در دیوار کوچه زنبق به دلیل کوتاه بودن طول دیوار و رعایت نکردن اصول صحیح طراحی دیوار، مانع صوتی (نبود زاویه دهی مناسب) این مقدار پایین تر بوده است، البته با احتساب کاهش در حدود ۱۲ دسی بل، میزان تراز معادل صوت همچنان تا ۵۵ دسی بلی که استاندارد ملی کشور برای منطقه های مسکونی و در خارج منزل استاندارد تعیین کرده اختلاف وجود دارد که به دلیل فاصله کم بزرگراه تا منازل مسکونی این امر را دور از دسترس قرار می دهد. در داخل منازل پشت موانع نیز اندازه گیری های انجام گرفته بیانگر نبود تحقق نسبی استانداردها می باشد. هر چند که به نظر می رسد با افزایش ارتفاع، اثر موانع صوتی در کاهش تراز معادل صوت کمتر گردد ولی تا طبقه سوم این مورد وجود ندارد و حتی گاهی به دلیل صدای بالای موتور خانه، صدا در طبقه اول بالاتر از طبقات دوم و سوم بوده است. با توجه به ارتفاع در حدود ۶ متری دیوار با افزایش ارتفاع و در طبقات چهارم و پنجم منازل پشت دیوار صوتی اثر مانع کمتر می شود. البته کمتر ساختمانی در مجاورت دیوار و بزرگراه مشاهده گردید که بیش از سه طبقه باشد.

نتیجه گیری: عملکرد دیوارها در کاهش تراز معادل صوت به طور کلی مثبت بوده است. موانع صوتی بوستان وحد فاصل فروردین تا ابوذر و مانع صوتی کوچه زنبق به میزان کمتر قادر به کاهش قابل توجه تراز صدای ناشی از ترافیک می باشند، بنابر نتایج بیشترین تأثیر موانع در ناحیه سایه صوتی و در واقع پشت مانع می باشد و با فاصله گرفتن از مانع و قرارگیری در ناحیه نیم سایه و بعد از آن سهم مانع در کاهش تراز فشار صوت کم رنگ تر می شود. با وجود عملکرد قابل توجه دیوارهای صوتی، نتایج این پژوهش، گویای رعایت نکردن استانداردهای صدا در هوای آزاد منطقه های مسکونی (۵۵ دسی بلی) نزدیک بزرگراه می باشد.

واژه های کلیدی: آلودگی صوتی، بزرگراه، تراز معادل صوت، دیوار صوتی.

مقدمه

امروزه آلودگی صوتی به عنوان یک مشکل جدی بهداشتی و محیط زیستی شناخته می شود. با گسترش پدیده شهرنشینی و مهاجرت و ایجاد شبکه های حمل و نقل جاده ای، ریلی و هوایی و همچنین توسعه سریع صنایع به مرور زمان مسأله آلودگی صوتی به عنوان یک مسأله جدی در نظر گرفته شد (Murphy and King, 2014). سازمان بهداشت جهانی، آلودگی صوتی در شهرهای بزرگ را به عنوان سومین نوع آلودگی خطرناک بعد از آلودگی هوا و آب معرفی می کند (Berglund et al., 2000). براساس مطالعات Hahad et al. (2019) افزایش استرس ناشی از صدا سبب افزایش اختلال های ارتباطی و تغییر در فشار خون می شود که می تواند منجر به بیماری های معده و روده، افزایش فشارخون و دیگر بیماری های قلبی و عروقی گردد. Babisch et al. (1994) اثر مواجهه با صدای ترافیک را در شهرهای مختلف بررسی کرده و افزایش بروز طیف وسیعی از بیماری های قلبی را گزارش نموده است.

استفاده از مانع های صوتی^۱ از جمله روش هایی می باشد که در ارتباط با کاهش و کنترل در مسیر انتشار صوت کاربرد پیدا می کند (Kotzen et al., 2008) و در کاهش و کنترل صدای ناشی از ترافیک به دلیل حرکت لاستیک خودروها بر سطح جاده، عبور هوا با سرعت از روی بدنه وسیله نقلیه، ازدحام موتور وسیله های نقلیه و برخی ناهنجاری های عمدی (مانند بلند کردن صدای اسپیکرهای داخلی، دست کاری اگزوز خودرو و ...) مؤثر واقع می شود. هم اکنون ۲۰ بزرگراه شهر تهران آلودگی صوتی دارند که در تعدادی از این بزرگراه ها نصب دیوار صوتی صورت گرفته است. بزرگراه صیاد شیرازی نیز به ۳ دیوار صوتی تجهیز گردیده است. در مطالعات (Nasiri and Farahmand Ghavi, 2002) به - میزان اندازه گیری شده آلودگی صدای ناشی از بزرگراه اشاره شده و روش های کنترل و کاهش آن نیز بیان شده است.

مانع در ارتفاع های ۱/۵ و ۳ متری از سطح زمین به ترتیب ۱۲/۲ و ۱۱/۹ دسی بل بوده است. افزون بر این، نتایج مطالعه صورت گرفته نشان داد که در ۶ ماه اول سال به دلیل بیشتر بودن پوشش گیاهی افت صدا بیشتر است، در واقع افت ناشی از پوشش گیاهی نیز به تأثیر مانع افزوده می شود.

در پژوهشی که توسط Karimi et al. (2017) در رابطه با عملکرد دیوارهای صوتی نصب شده در بزرگراه های تهران صورت گردید، دیوارها به لحاظ عملکرد به چند دسته تقسیم گردیدند و نتایج عملکرد آن ها متفاوت بوده و شرایط توپوگرافی و مواردی همچون ادغام دیوار اکوستیک و پوشش گیاهی و ... نیز در عملکرد موانع صوتی مؤثر شمرده شدند.

پژوهشی در کشور انگلستان در دانشگاه Bradford با عنوان بررسی کارایی مانع های صوتی چندگانه انجام شد، که کاهش تراز فشار صوت روی شنونده، معیار سنجش کارایی این مانع ها در مورد صدای ترافیک بود. این مانع ها از چندین صفحه موازی تشکیل شده بودند که با یک مانع صوتی منفرد به وسیله یک مدل سازی آزمایشی مقایسه می شوند. همچنین این مانع ها در یک سمت بزرگراه یا جاده یا یک پی مشترک نصب می شوند و هر کدام از صفحه های این مانع ها به تفکیک مورد ارزیابی قرار گرفتند (Crombie and Hothersall, 1994).

مطالعه ای در کشور آمریکا روی نصب دیوارهایی از پوشش گیاهی در حاشیه یکی از بزرگراه های این بخش صورت گرفت که برای این منظور در سه ناحیه و در فاصله های مختلف که جنس دیوارها متفاوت بود، اندازه گیری انجام شد. در نهایت نتیجه این مطالعات گویای آن بود که نصب چنین دیوارهایی می تواند کاهش به نسبت خوبی در آلودگی صدای بزرگراه ها داشته باشد (Huddart, 1990).

پژوهشی دیگر در دانشگاه Bradford انگلستان تحت عنوان کارایی مانع های صوتی منفرد انجام گرفت. در این تحقیق مدلی مطرح شده که برای مقایسه کارایی انواع مختلف سازه های موانع صوتی منفرد با طول ها و اشکال

عملکرد نصب دیوار صوتی در دانشگاه علامه طباطبایی مورد بررسی قرار گرفته، با توجه به نتایج اندازه گیری تراز صوت در قبل و بعد از نصب دیوار صوتی، نصب دیوار بسیار مثبت و تأثیرگذار ارزیابی می شود. میزان کاهش تراز معادل صوت بعد از نصب دیوار صوتی کمابیش بین ۸ تا ۱۷ دسی بل می باشد. تراز معادل صوت در طبقه اول برخلاف انتظار کمی بالاتر از تراز معادل صوت در طبقه دوم است که به دلیل تفاوت در صدای زمینه می باشد. در مورد ضلع غربی و شرقی دانشکده حقوق دانشگاه علامه طباطبایی، به این دلیل که ضلع غربی در مجاورت دیوار صوتی می باشد، میزان کاهش تراز معادل صوت بعد از نصب دیوار به شکل مؤثری قابل مشاهده است (۱۷). ولی در ضلع غربی که به سمت داخل و مرکز دانشگاه می باشد، میزان کاهش کمتر و در حدود ۸ دسی بل می باشد. در ضمن باید به این موضوع اشاره کرد که دانشگاه علامه طباطبایی هم سطح بزرگراه نمی باشد و در حدود ۶ متر اختلاف سطح با بزرگراه خرازی (ادامه همت) دارد که می تواند عامل مؤثری در کاهش بیشتر تراز معادل صوت باشد (Karimi et al., 2017).

اندازه گیری های میدانی همچنین برای مانع صوتی بزرگراه کردستان قبل و بعد از نصب انجام شده است. نتیجه گویای آن است که پس از نصب مانع صوتی در هر دو ارتفاع ۱/۵ و ۳ متر از سطح زمین تراز صدا به میزان قابل توجهی کاهش یافته است، اما مقدار این کاهش، کمتر از مقادیر پیش بینی شده توسط روابط تجربی می باشد. بررسی های صورت گرفته نشان داد که استفاده از مانع های صوتی در فاصله ۴ متری از مانع در ارتفاع ۱/۵ متری از سطح زمین به طور متوسط ۱۵/۶ و در ارتفاع ۳ متری از سطح زمین به طور متوسط ۱۵/۸ دسی بل تراز صدا را کاهش داده است. میزان متوسط این کاهش در فاصله ۱۰ متری از مانع در ارتفاع های ۱/۵ و ۳ متری از سطح زمین به ترتیب ۱۴/۲ و ۱۴/۴ دسی بل، در فاصله ۲۵ متری از مانع در ارتفاع های ۱/۵ و ۳ متری از سطح زمین به ترتیب، ۱۲/۸ و ۱۲/۴ دسی بل و در نهایت در فاصله ۵۰ متری از

متفاوت و پوشش سطحی متنوع به کار می‌رود. این مانع‌ها قادر هستند انتشار صوت در ابعاد مختلف از نقطه منبع را پاسخگو باشند (Hothersall *et al.*, 1991).

در یکی از بزرگراه‌های ایالات متحده پژوهشی با عنوان مانع‌های صوتی برای منطقه‌های مسکونی نزدیک بزرگراه‌ها انجام شد. اندازه‌گیری‌های صدا در قبل و بعد از آزمایش و نظر سنجی از ساکنان به عمل آمد. در طی این تحقیق منطقه‌های نزدیک بزرگراه به چهار منطقه تقسیم شدند و اندازه‌گیری‌ها در این چهار منطقه انجام شد و هزینه‌های مربوط به عایق بندی منازل در مقابل هزینه‌های مانع صوتی مقایسه شدند که نتایج گویای آن بود که عایق بندی می‌تواند راه حل مناسبی باشد به شرط آنکه در سطح کوچک و برای خانه‌های تک و منفرد به کار رود و کاهش تراز صدا در خارج از منطقه مسکونی مد نظر نباشد. در این صورت به دلیل حفظ چشم انداز و زیبایی منطقه و اختلاف ارتفاع سطح منازل نصب مانع‌های صوتی امکان پذیر نیست (Hogan and George, 1988).

مواد و روش‌ها

در این تحقیق ۳ مقطعی که مانع صوتی در بزرگراه صیاد شیرازی تهران نصب شده بود با استفاده از دستگاه صدانسج مدل B&k2۲۳۶ و بنابر استاندارد سازمان محیط زیست آمریکا^۲ به لحاظ تراز صوت (در ارتفاع ۱,۵ متری از زمین) در موقعیت‌های مختلف نسبت به دیوار صوتی مورد ارزیابی قرار گرفتند. با توجه به اینکه در فاصله‌ای معادل چهار برابر حداکثر طول موج صدای محیط (با فرض حداقل صوت غالب ۶۳ هرتز در صدای ترافیک)، پراش ایجاد شده از لبه دیوار صوتی تأثیر قابل توجهی بر روی امواج صوتی نخواهد داشت (Karimi *et al.*, 2017). بنابراین اندازه‌گیری تراز صوت افزون بر ۵ متری پشت دیوار، در فاصله ۲۰ متری پشت دیوار نیز صورت گرفت و سپس دو فاکتور کاهش تراز صوت و میزان افت صدا در این مقاطع مورد ارزیابی قرار گرفت. در ضمن با اندازه‌گیری تراز معادل صوت در منازل

(دارای نماکاری سنگی و واجد شیشه دوجداره) و در اتاق نشیمن طبقه‌های مختلف به مقایسه تراز معادل صوت با استاندارد صوت در منازل که توسط آژانس حفاظت محیطی (آمریکا) تدوین شده، پرداخته شد. اندازه‌گیری‌ها در تاریخ ۱۳۹۵/۹/۲۸ از ساعت ۱۰ الی ۱۴ انجام پذیرفته که بنابر داده‌های ایستگاه هواشناسی مهرآباد دارای دمای ۶ درجه سلسیوس، فشار ۹۸۰/۶۰۰ hPa، سرعت باد ۴ متر بر ثانیه یا ۱۴/۴ کیلومتر بر ساعت، جهت باد شمال غربی و در صد رطوبت ۲۰٪ می‌باشد که بنابر راهنمای کاربری دستگاه محدوده فاکتورهای بیان شده قابل قبول و حداکثر تأثیر آن بر نتایج کمتر از ۰/۵ دسی‌بل می‌باشد.

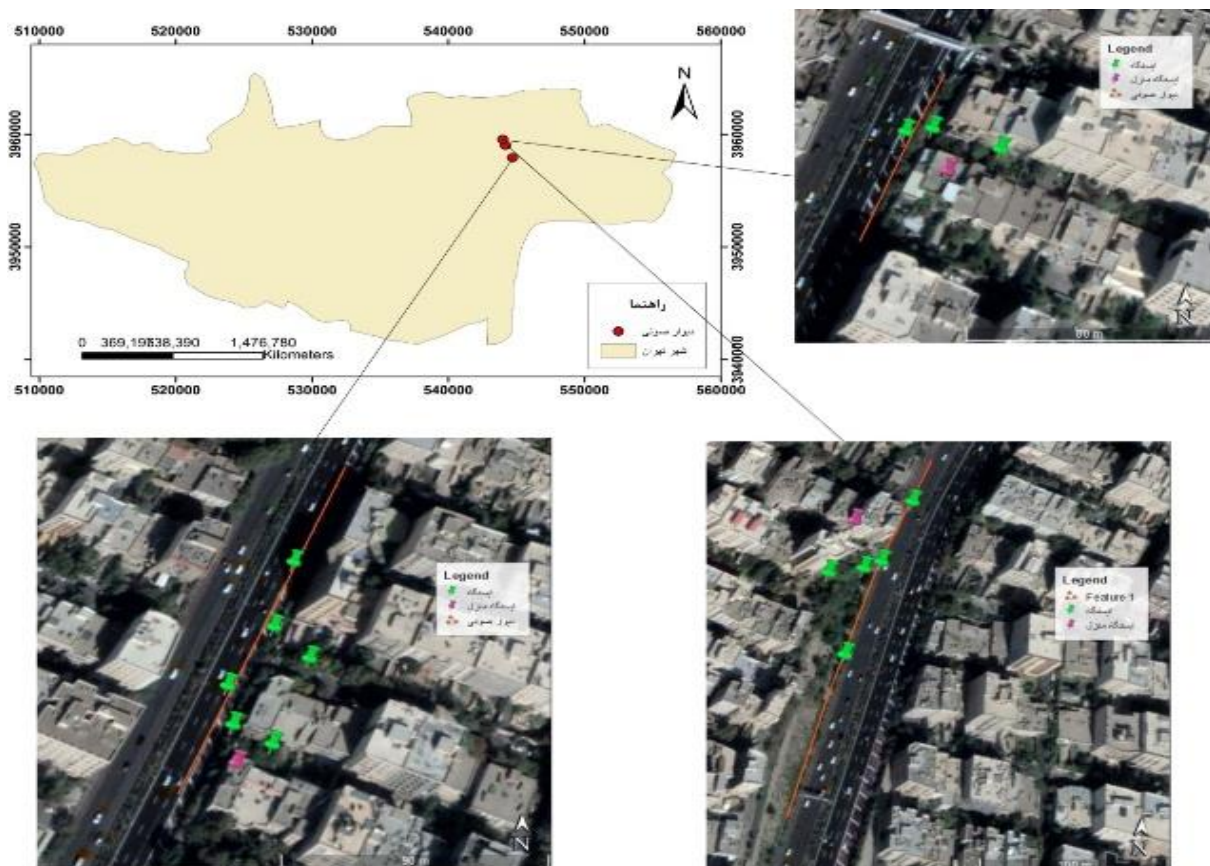
نتایج و بحث

با طراحی و نصب مانع صوتی به شکل صحیح می‌توان کاهش ۱۰ تا ۱۵ دسی‌بلی در آلودگی صوتی محیط ایجاد نمود و تراز معادل آلودگی صوتی را به حداکثر ۵۵ دسی‌بل در روز و حداکثر ۴۵ دسی‌بل در شب که استاندارد کشور برای منطقه‌های مسکونی می‌باشد، نزدیک نمود. البته قابل بیان است آژانس محیط زیست آمریکا میزان تراز معادل صوت برای محل سکونت (متوسط شب و روز و متوسط قسمت-های مختلف منزل) را ۴۵ دسی‌بل و منطقه‌های مسکونی (بیرون منازل) را ۵۵ دسی‌بل اعلام نموده است. میزان تراز معادل صوت در داخل بزرگراه بین ۷۰ الی ۸۰ دسی‌بل متغیر بوده و در فاصله نزدیک (۵ متری) از پشت دیوار، کاهش در حدود ۱۵ دسی‌بلی صوت مشاهده شد، در فاصله ۲۰ متری نیز شاهد کاهش در حدود ۱۲ دسی‌بلی تراز صوتی وجود دارد، هرچند که در دیوار کوچه زنبق به دلیل کوتاه بودن طول دیوار و رعایت نکردن اصول صحیح طراحی دیوار مانع صوتی (نبود زاویه‌دهی مناسب) این مقدار پایینتر بوده است، البته با احتساب کاهش در حدود ۱۲ دسی‌بلی میزان تراز معادل صوت همچنان تا ۵۵ دسی‌بلی که EPA برای منطقه‌های مسکونی و در خارج منزل استاندارد تعیین کرده اختلاف وجود دارد که وجود بزرگراه در کنار منازل مسکونی این امر را دور از دسترس قرار می‌دهد. در

تأثیر خود ساختمان بر افت تراز معادل صوت محسوس می- باشد که جهت تفکیک اثر دیوار صوتی و ساختمان بر افت تراز معادل صوت می-بایست با استفاده از داربست یا وسیله مکانیکی دیگری به اندازه-گیری تراز معادل در ارتفاعات مختلف در خارج از ساختمان پرداخته شود. ساختمان های قسمت مقابل نیز دارای نماکاری سنگی می-باشند و حداکثر میزان بازتاب صوت از آن ها کمتر از ۳ دسی بل خواهد بود (Crombie and Hothersall, 1994).

عملکرد دیوارها در کاهش تراز معادل صوت به طور کلی مثبت بوده است، تنها در دیوار کوچه زنبق کوتاهی طولی دیوار، نقطه ضعف آن محسوب می-شود و به نظر می-رسد در صورتیکه سازمان های مرتبط خواستار کاهش تراز معادل صوت و برقراری استانداردها باشند می-بایست اصلاحات لازم در طراحی دیوار صورت بگیرد.

داخل منازل پشت مانع ها نیز اندازه گیری های انجام گرفته بیانگر عدم تحقق نسبی استانداردها می-باشد، هرچند که به نظر می-رسد با افزایش ارتفاع، اثر مانع های صوتی در کاهش تراز معادل صوت کمتر گردد ولی تا طبقه سوم این مورد مشاهده نشد و حتی گاهی به دلیل صدای بالای موتور خانه، صدا در طبقه اول بالاتر از طبقه های دوم و سوم بوده است. با توجه به ارتفاع در حدود ۶ متری دیوار با افزایش ارتفاع و در طبقه های چهارم و پنجم منازل پشت دیوار صوتی اثر مانع کمتر می-شود (Karimi et al., 2017)، البته کمتر ساختمانی در مجاورت دیوار و بزرگراه مشاهده گردید که بیش از سه طبقه باشد. در ضمن می-بایست بیان شود که ساختمان های مورد بررسی دارای پنجره های مستطیل شکل با شیشه های دو جداره بوده (رو به بزرگراه) و به لحاظ مصالح ساختمانی نیز با توجه به نماکاری های سنگی (ضریب جذب ۰/۳۳)،

شکل ۱- نقشه های دیوارهای صوتی بزرگراه صیاد شیرازی و نقاط اندازه گیری

Fig. 1- Noise barrier maps of the Sayyad Shirazi highway and measurement points

جدول ۱- نتایج حاصل از اندازه‌گیری تراز معادل صوت در مقاطع متفاوت نسبت به دیوار صوتی

Table 1. The results of measurements of noise levels in different sections of the noise barrier

ردیف No.	محل دیوار Barrier location	داخل بزرگراه Inside highway	پشت دیوار با فاصله ۵ متری After barrier (5m)	پشت دیوار با فاصله ۲۰ متری After barrier (20m)	داخل ساختمان Inside building
1	بزرگراه شهید صیاد شیرازی، مسیر جنوب به شمال، حد بوستان ۵ تا بوستان ۷ (محدوده منطقه ۴) (۱۵۰ متر) 150 m barrier, South to North Sayad highway, between Boostan 5 to Boostan 7	۷۵ متری اول دیوار First 75m of the barrier	۷۵ متری اول دیوار First 75m of the barrier	۷۵ متری اول دیوار First 75m of the barrier	(طبقه همکف) ارتفاع ۱/۵ متری Ground level (1.5 m)
		۷۵ متری دوم دیوار Second 75m of the barrier	۷۵ متری دوم دیوار Second 75m of the barrier	۷۵ متری دوم دیوار Second 75m of the barrier	(فاصله ساختمان از دیوار ۱۰ متر) (10 m distance of building from the barrier)
		76.6 dB	78 dB	65.4 dB	45.7 dB
2	بزرگراه شهید صیاد شیرازی، مسیر شمال به جنوب، حد فاصل خیابان فروردین تا خیابان ابوزر (۲۵۰ متر) 250 m barrier, North to South Sayad highway, between Farvardin to Aboozar	۸۰ متری اول دیوار First 80m of the barrier	۸۰ متری سوم دیوار Third 80m of the barrier	۸۰ متری دوم دیوار Second 80m of the barrier	ارتفاع ۴/۵ متری 4.5 m height
		۸۰ متری دوم دیوار Second 80m of the barrier	۸۰ متری دوم دیوار Second 80m of the barrier	۸۰ متری دوم دیوار Second 80m of the barrier	ارتفاع ۷/۵ متری 7.5 m height
		۸۰ متری اول دیوار First 80m of the barrier	۸۰ متری سوم دیوار Third 80m of the barrier	۸۰ متری دوم دیوار Second 80m of the barrier	ارتفاع ۱۰/۵ متری 10.5 m height
		69.4 dB	78.3 dB	78.2 dB	65.6 dB
					62.3 dB
					(فاصله ساختمان از دیوار ۲۵ متر) (25 m distance of building from the barrier)
					45.4 dB 51 dB 44.7 dB
3	بزرگراه شهید صیاد شیرازی، مسیر شمال به جنوب، محدوده کوچه زنیق (۷۰ متر) 70 m barrier, North to South Sayad highway, Zanbagh Alley	۳۵ متری دیوار 35m of the barrier	۳۵ متری دیوار 35m of the barrier	۳۵ متری دیوار 35m of the barrier	(طبقه همکف) ارتفاع ۱/۵ متری Ground level (1.5 m)
		۳۵ متری دیوار 35m of the barrier	۳۵ متری دیوار 35m of the barrier	۳۵ متری دیوار 35m of the barrier	(فاصله ساختمان از دیوار ۱۰ متر) (10 m distance of building from the barrier)
		77.9 dB	69.9 dB	67.1 dB	58.7 dB

نتیجه گیری

عملکرد دیوارها در کاهش تراز معادل صوت به طور کلی مثبت بوده است. مانع های صوتی بوستان وحد فاصل فروردین تا ابودر و مانع صوتی کوچه زنبق به میزان کمتر قادر به کاهش قابل توجه تراز صدای ناشی از ترافیک می- باشند، بنابر نتایج بیشترین تأثیر مانع ها در ناحیه سایه صوتی و در واقع پشت مانع می باشد و با فاصله گرفتن از مانع و قرارگیری در ناحیه نیم سایه و بعد از آن سهم مانع در کاهش تراز فشار صوت کم رنگتر می شود. لازم به بیان است در مورد مانع کوچه زنبق می توان با راهکارهایی همچون عریض سازی، قوس دهی، افزایش ارتفاع، حالت دادن یا تجهیز قسمت بالایی به مواد جاذب ترکیبی و همچنین با ایجاد پوشش گیاهی در قسمت پشت دیوار عملکرد آن را بهبود بخشید.

نتایج اندازه گیری عملکرد دیوار صوتی کوچه زنبق که به- لحاظ طولی کوتاه است را می توان با پژوهش *Kotzen et al.* (2008) که عملکرد دیوارهای صوتی کوتاه به لحاظ طولی را بهینه نداشتند، هم راستا شمرد. در اندازه گیری داخل ساختمان ها استاندارد ۴۵ دسی بلی سازمان محیط زیست آمریکا برای اتاق نشیمن بر قرار نبوده و اندازه گیری تراز معادل صوت در طبقه های مختلف ساختمانی که پشت دیوار صوتی محدوده فروردین تا ابودر قرار گرفته گویای تفاوت در صدای زمینه بوده و با نتایج پژوهش *Karimi et al.* (2017) تطابق دارد.

با وجود عملکرد قابل توجه دیوارهای صوتی، نتایج این پژوهش گویای رعایت نکردن استانداردهای صدا در هوای آزاد منطقه های مسکونی (۵۵ دسی بلی) در مجاورت بزرگراه می باشد. نتایج اندازه گیری های صورت گرفته در منازل نیز ناقض استانداردهای تراز معادل صوت مقررات ملی ساختمان کشور می باشد، بنابراین توصیه می شود در صورت

منابع

امکان از تعریض بزرگراهها در مجاورت منطقه های مسکونی و همچنین برعکس، احداث منازل و شهرک های مسکونی اطراف بزرگراهها و خیابان های پرتردد به شدت جلوگیری به عمل آید.

برای دستیابی به تحلیل دقیقتر اثر دیوار صوتی می بایست برای اندازه گیری تراز معادل صوت از نویز سنجی مجهز به آنالیز فرکانس استفاده نمود، هرچند که می توان برای بالا بردن هر چه بیشتر دقت و کیفیت عملکرد دیوار از آزمایشگاه های تخصصی آکوستیک پیش از نصب بهره گرفت که خطاهای محیطی را در اندازه گیری عملکرد دیوار به صفر می رساند.

با توجه به مجاورت منازل با دیوارهای صوتی برای تحقق هرچه بیشتر شرایط آسایش، می بایست از عامل هایی همچون آسفالت متخلخل در بزرگراه، فضای سبز پشت دیوار صوتی و پنجره های دو جداره در منازل بهره جست تا شرایط استاندارد منطقه های مسکونی برقرار گردد. از عامل های تأثیرگذار در کاهش قابل قبول صوت در دیوارهای اندازه- گیری شده وجود نداشتن دیوار صوتی موازی با دیوارهای نصب شده می باشد که می تواند در کاهش عملکرد دیوارها مؤثر باشد.

سپاسگزاری

در انتها از مسئولان محترم شرکت کنترل کیفیت هوای تهران جهت در اختیار قرار دادن امکانات در راستای اجرای این تحقیق، از جمله دستگاه سنجنده صوت و وسیله حمل و نقل تشکر می نمایم.

پی نوشت ها

¹ Noise Barrier

² Environmental Protection Agency

Berglund, B., Lindvall, T. and Schwela, D.H., 2000. New Who guidelines for community noise. *Noise & Vibration Worldwide*. 31(4), 24-29.

Crombie, D.H. and Hothersall, D.C., 1994. The Performance of multiple noise barriers. *Journal of Sound and Vibration*. 176(4), 459-473.

Hahad, O., Prochaska, J.H., Daiber, A. and Münzel, T., 2019. Environmental noise-induced effects on stress hormones, oxidative stress, and vascular dysfunction: key factors in the relationship between cerebrocardiovascular and psychological disorders. *Oxidative Medicine and Cellular Longevity*. 2019, 1-13.

Hogan, M. and George, B.W., 1988. Acoustic insulation design for existing schools and residences near San Francisco International Airport. *Transportation Research Record*. 1176, 66-68.

Hothersall, D.C., Chandler-Wilde, S.N. and Hajmirzae, M.N., 1991. Efficiency of single noise barriers. *Journal of Sound and Vibration*. 146(2), 303-322.

Huddart, L., 1990. The Use of Vegetation for Traffic Noise Screening. In Publication of: Transport and Road Research Laboratory. Crowthorne, Berkshire, England, UK.

Kotzen, B., English, C. and Li, K.M., 2008. Environmental noise barriers – a guide to their acoustic and visual design. *Noise Control Engineering Journal*, 56(2), 158.

Murphy, E. and King, E.A., 2014. Environmental Noise Pollution. Environmental Noise Pollution. Elsevier, USA.

Nasiri, P. and Farahmand Ghavi, F., 2002. Placement of installation noise barriers in tehran sheykh fazlollah noori freeway. *Journal of Environmental Science and Technology*. 11, 73-82.

Environmental Sciences Vol.18 / No.3 / Autumn 2020

226-235

Performance of acoustic noise barriers in the Sayyad Shirazi Highway in Tehran

Hadi Zahedi, Yousef Rashidi* and Seyed Hossein Hashemi

Department of Environmental Technology, Environmental Sciences Research Institute, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

Received: 2017.11.11 Accepted: 2018.04.17

Zahedi, H., Rashidi, Y. and Hashemi, S.H., 2020. Performance of acoustic noise barriers in the Sayyad Shirazi Highway in Tehran. *Environmental Sciences*. 18(3): 226-235.

Introduction: Today, noise pollution is recognized as serious health and environmental problem. With the spread of urbanization and migration and the construction of roads, rails, and air transport networks, as well as the rapid development of the industry over time, the issue of noise pollution is considered a serious issue that prompted urban planning officials to provide a suitable solution for it. The use of sound barriers is one of the methods that is used in reducing and controlling the sound propagation path and is effective in reducing the traffic noise due to the movement of tires on the road, air passing rapidly over the vehicle, vehicle traffic, and some intentional anomalies (such as raising the volume of internal speakers, tampering with car exhaust, etc.). Currently, 20 highways in Tehran have noise pollution, and in some cases, sound barriers have been installed. The Sayyad Shirazi Highway is also equipped with three sound walls. The purpose of this study was to investigate the performance of the sound barriers located in the Sayyad Shirazi Highway.

Material and methods: In this study, a three-section noise barrier was installed in Sayyad Shirazi Highway using a B&K2236 sound level meter according to the standard of the US-EPA in terms of sound level (at a height of 1.5 meters from the ground) in different positions relative to the wall. The sound level was measured at a distance of 5 and 20 meters behind the wall and then two factors of sound level reduction and the amount of sound loss were evaluated. Also, by measuring the sound level at houses (with a stone facade and double glazing) and in the living room of different floors, the equivalent sound level was compared with the sound standard in houses compiled by the US-EPA.

Results and discussion: The equivalent sound level inside the highway varied between 70 to 80 dBs, and at a close distance (5 meters) behind the barrier, a decrease of about 15 dBs, and at a distance of 20 meters, a decrease of about 12 dBs was observed. Although in the barrier of Zanbagh Alley, due to the short length of the barrier and not properly designed barrier, the sound barrier (lack of proper installation angle) was lower. Nevertheless of the reduction of about 12 dB, the equivalent sound level does not comply with standard limit (55 dB). It is difficult to meet the national standard due to the short distance between the highway and residential houses., Inside the houses behind barriers, measurements also indicated a relative non-fulfillment of standards. Although it seemed

* Corresponding Author: *Email Address*. y_rashidi@sbu.ac.ir
<http://doi.org.10.29252/envs.18.3.226>

that with increasing altitude, the effect of sound barriers in reducing the equivalent level of sound would be less, this was not observed until the third floor, and sometimes even due to the loud noise of the utility room, the noise level in the first floor, was higher than the second and third floors. Due to the 6 meters height of the wall, with increasing height and in the fourth and fifth floors of houses behind the noise barrier, the effect was less, however, buildings with more than three floors were less observed near the barrier and the highway.

Conclusion: The performance of the noise barrier was generally positive in reducing the equivalent sound level. The sound barriers of Bustan Vahed between Farvardin and Abuzar and the noise barrier of Zanbagh Alley were able to significantly reduce the noise level caused by traffic to a lesser extent. According to this study, none of the locations complied with the national standard limit (55 dB) of noise pollution.

Keywords: Equivalent sound level, Highway, Noise barrier, Noise pollution.